

# Coşkun Kaya

- şiirler -

**Yayın Tarihi:**

17.4.2006

**Yayınlayan:**

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

### **Coşkun Kaya (1982-)**

01.07.1982 tarihinde Çankırı İli, Kuşunlu İlçesi, Eskişehir Köyü'nde dünyaya geldim. İlk, orta ve lise öğrenimimi Çankırı'da tamamladım. Sırasıyla Gazi İlkokulu, Çankırı Anadolu Lisesi Orta Okul Bölümü ve Çankırı Anadolu Lisesi'nden mezun oldum. Yüksek Öğrenimime Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Yakın Doğu Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde başladım. Şahsi problemler yüzünden buradaki eğitimimi 3. sınıfta bırakmak zorunda kaldım. Şu anda özel bir şirkette çalışıyorum ve edebiyatla ilgili çalışmalarına vakit buldukça devam ediyorum.

Eserleri:

Ayrılık Üstüne... (Şiir)

## Ardından

saat sabaha çeyrek var,  
gecenin üçündeiz...  
gözlerim gözlerinin hâyaline sürgün,  
olmayacak bir sevdanın peşindeiz...

sokaklar en az korku kadar karanlık,  
ve bir o kadar da sessiz...  
sen ve ben ayrı dünyalarda...  
ayrılmışlıktan da öteyiz.

takvimlerden dökülen sayfa sayfa sensizlik  
anladım...  
bencil bir değirmenmiş meğerse zaman,  
taşların arasında beraber ezilmişiz...

şu an şafak söküyor,  
ipekten bir kumaş yırtılır gibi...  
hafiften bir rüzgâr perdeyi aralayan,  
sonra bir toprak kokusu ardından, ölüm gibi...  
bir de dudağımda buruk bir beste, senden kalan...

yalan kırçıçeğim, her şey koskoca bir yalan...  
umudun adı seni yaşamaksa yokluğunda,  
varlığına umut beslemek yalan...

şimdi saat sabahın ayazı...  
gözümdeki yaşlar senin hatıran.  
sök çıkart aklından tüm anıları...  
senle yaşadığım günlerim yalan.

Coşkun Kaya

## Aşık Bir Sigara Tiryakisidir

Aşık bir sigara tiryakisidir.  
Aynı zamanda içtiği sigaranın da ta kendisi...  
Her yaktığı sigarada farkında olmadan tükettiği de kendisidir.  
İçtiği her sigaradan arta kalan aşığın kendi külleridir.  
Sevgili o sigaranın sadece dumanıdır.  
Sevgili aşığın sahip olabilmek için uğrunda kendisini tükettiği dumandır.  
Aşığın istediği sadece o dumana sahip olabilmektir.  
Hep bu hevesle çeker sigarasından.  
Her içine çektiği nefeste dumana sahip olduğunu sanır.  
Dumanı ciğerlerine hapsetmeye çalışır.  
Bir an tutar kendini...  
Sonra dayanamaz, nefesini koyuverir...  
Uçup giden sahip olamadığı sevgilidir.  
Aşık üzülür; sonra yeniden ümitlenir  
Ve aynı istekle bir nefes daha çeker sigarasından...  
Sonuç değişmez...  
Kaybolup giden yine sevgilidir...  
Aşık bir sigaradır ve de sigara tiryakisi...  
Sevgili sadece dumandır.  
Aşık dumanı ister,  
Duman kaçıp gitmeyi...  
Yaktığı her sigaranın ardından savrulan aşığın kendi külleridir.

Coşkun Kaya

## Aşk

zindanların tutsak olduđu,  
ve lavdan evlerin ortasında,  
ya bir güvercin kanadında,  
ya da bir kartal yuvasında,  
aşk ne zor şeymiş böyle...  
yeşeren bir fidan oluyor ömrün;  
güliden kafeslere konunca duygular,  
saklandıkça büyüyor, saklanamıyor.  
sığmıyor daracık göğsüne sonra;  
sonra kuşlara anlatıyorsun,  
onlarda geceye...  
geceyi ağartınca güneş susuyorsun;  
kimse bilmiyor, anlatamıyorsun kimseye.  
ve soluyorsun bir çiçek gibi;  
kimseye koklanmadan;  
o bile koklamadan...

Coşkun Kaya

## Beni Gecelerde Bul

beni gecelerde bul,  
sokak lambalarının altında,  
çıgığında sokak çocuklarının,  
boyalı ellerinde bir çingenenin...  
ben ki bir rüzgârım kimi zaman;  
her gece kapınızı zorlayan...  
kimi zaman bir yolum ben;  
umuda uzanan...  
beni mısralarda bul,  
en kimsesiz ve en hasretle yazılan...  
bir çocuğum ben,  
elleri dizlerinin arasında,  
tir tir titreyen soğuktan  
tenha sokak aralarında...  
bütün çıkmazlarda ben varım...  
karanlığın ortasındayım bazen.  
bil ki benim gölgem gece yarılarında  
pencerenin önünden geçen.  
sonundayım bütün yolların,  
ve işte sonunda sonundayım...

Coşkun Kaya

## **Bu Konuyu Kapat**

bu konuyu kapat...  
yoksa düşecek gözlerimden yalnızlığım.  
ve düşlerim...  
beni kucakladığın yerde bırak...

sabahlar sensiz olmasın,  
istemem güneş altın saçlarına dokunmasın.  
ve gözlerim senden başkasına bakmasın.

ama sen...  
bu konuyu kapat...  
unutmalıyım gözlerinin rengini.  
ve ellerin ellerimin içinde...  
ölecekse insan böyle ölmeli...

sonbahar rüzgarları eserken  
bir başka yağmur damlası...  
yanaklarımdan süzülürken  
ayrılığın gözyaşları...

bu konuyu kapat...  
adın mısralarda saklı kalmalı.  
ve dudaklarının ateşi,  
dudaklarımda soğumalı...  
bu konuyu kapat...  
bu sayfa kapanmalı...

Coşkun Kaya

## **Bu Şehir Memleketim Değil**

bu şehir memleketim değil,  
geceleri yanıyor sokak lambaları;  
orada ki karanlıklar burada yok,  
sen yoksun...  
bu şehir memleketim değil!

tıkanan mazgalları,  
yollarda su birikintileri,  
akmayan suları yok,  
yağmurda tek başıma dolaşacağım,  
bağıra bağıra ismini haykıracağım  
boş kaldırımları yok,  
sen yoksun...  
bu şehir memleketim değil!

toz yok,duman yok,  
yerlerde sigara izmaritleri,  
boğazımı tıkayan baca kurumları yok!  
her şey tamam,tamam olmasına da  
sen yoksun,  
ellerin yok,  
bakıp bakıp kaybolacağım gözlerin yok...  
kısacası hiçbir şey yok bu lanet yerde!  
sen yoksun...  
bu şehir memleketim değil!

Coşkun Kaya

## Depresif

anlamsız ve ruhsuzdu sevişmek  
beterdi havadaki duman...  
dar bir odada dumana verdim ömrümü  
umursamadan çekerken sigaramın ucundan...  
lal oldu bakışlarım ve açıldı dilim  
hanedan soyundan bir masal fâş eyledim  
anam sultan oldu, babam padişah  
lacivert papyonumla ben bir prensim...  
kan kusturdum zümrüt anka kusuna....  
yenilmezleri yedim...  
bildim bilinmezleri ve hep yalan söyledim...

Coşkun Kaya

## Dost Yazı

rüzgar aralasın penceremi  
dost muhabbetleriyle girsin içeri yaz...  
üsümüyorum  
lakin sıcaklığına ihtiyacım var...  
kardeş çay getir! demli olsun! ..  
bunu da bizim kabaran hesaba yaz...  
nedendir bilinmez dalgalı denizim bu aksam...  
içimde bir o yana bir bu yana salınan bir haz...  
aksime bakıyorum aynada  
ne bana benziyor ne de benden az...  
yemyeşil oluveriyor birden kırlar  
vehmime düşünce dostun hasreti...  
buluyorum kendimi bir dağın yamacında  
elimde tuz, domates ve beyaz peynirle biraz...

.....  
ikinci vakti olunca başlardı günümüz  
ve biterdi sabah ezanında....  
yaşamak korkusu yoktu inanın....  
geçim derdi düşmezdi satır aralarına...  
bir belgeselin belgeselini yapardık aramızda  
ya da kendi kendimizin anatomisini cizerdik hayâli kağıtlara  
tanırdık bir birimizi  
kılından kılıslılığına...  
dosttuk  
adamdık birbirimizce....  
bizce...  
ve yaşadık dostluğumuzu  
kendimizce.....

Coşkun Kaya

## Dostlarım

ah benim çayır, çimen dostlarım,  
güya toprak yüreğimizde deve dikenleri,  
güya mızrak bakışlarımızda karartı,  
güya hiçbir şey olmayacaktı içimizde...  
bir gün saklandığımız tepelerin ardından çıkıp,  
kimsenin bilmediği yerlere kaçacaktık.  
hani hiç ayrılmayacaktık?  
genç yaşımızda tutuşan yüreklerimize  
su serpenlere bile dalkavukluk yapmadan,  
ve şahsiyetler önünde bükmeden boyunlarımızı  
dertsiz, tasasız,  
gam ve kederden bihaber yaşayacaktık hayatı.  
oysa çil yavrusu gibi dağıldık ufak bir esintiyle...  
esiri olduk birilerinin;  
hep o birilerine mecbur olduk.  
dağıldık dedim ya,  
işte öyle...  
un ufak oldu ardına saklandığımız sahte yığıntılar.  
açıkta kaldık istemesek de.  
sözde birden ortaya çıkıp sürpriz yapacaktık,  
korkunç maskelerle korkutup kaçıracaktık el alemini...  
fakat kopardı bağlarımızı  
birkaç uzun saçlının sadist elemi...

Coşkun Kaya

## Dökülen

gece düştüğü zaman pencereden odama  
karanlığın kör ve sağır korkusunda  
hayalinle tutuşur gözlerim.  
sıgmaz sancılarım mısralarıma...  
ağlamayı öğretirim içimdeki çocuğa;  
sonra sıkı sıkı tembihlerim sevmeyi,  
sevdalar anlatırım  
mutlu sonla biten hikayelerden...  
sevinçler...  
yalan söylerim "aşk mutluluktur! ! ! " derim;  
kandırırım içimdeki çocuğu...  
ne fayda!  
dökülür korkularım şiirlerimden.

sende böyle bir gece,  
karanlıkta aktın gönlüme...  
önce titredim,sonra ümitlendim!  
kandırdım içimdeki çocuğu  
"aşk mutluluktur! ! ! " dedim;  
yalan söyledim!  
ve sevdim seni;  
kasım yağmurları kadar ıslak,  
geç kalmış ve korkusuz....

Coşkun Kaya

## En Güzel Şiirimsin

sen benim yazdığım en güzel şiirsin;  
koyu efkarlardan ve sancılardan.  
bilmem bu kaçınıcı kalem tükettiğim,  
kaçınıcı sayfa buruşturup attığım?  
taşlarına takılıp sendelediğim kaldırımların  
ve yokluğunda yok saydığım noksanlığıyla  
en az ömrüm kadar uzatmalıydın.  
yoktun aslında;  
tükenen paketlerde ve votka şişelerinde...  
seni aramıyordum,sormuyordum.  
çünkü sen yoktun yarım bir insanın korkularında.  
yeşildin,dört mevsim bahardın...  
seni yaşarken satırlarımda  
su gibi,hayat gibi,bir dilim ekmek gibi  
yarımdım,yetimdim,kimsesizdim.  
hiç bir sualin cevabı değildi çaresizliğim;  
belki söylenmemiş bir sözdün,  
çözülmemiş bir düğüm,  
ya da saklı kalmış bir hazineydin ömrümün karanlığında...  
yasak bir bahçenin en güzel meyvesini çalmıştım;  
kaçaktım!  
geçtiğim bütün sokaklarda  
peşimden koşuyordu aranmışlığım.  
korkmuştum,suskundum,yoksuldum;  
yolları tüketiyordum; acıkmıştım!  
geçmişim yoktu;  
geleceğim iki kelime arasındaki boşluktu;  
ve senin gözlerinde bulduğum  
sular altında bir kentin sarhoşluğuuydu! ! !

Coşkun Kaya

## Hořcakai...

bir kağnı gıcirtısı,  
bir Ćerkez tőrkső,  
yakān, yaralayan bir şey...  
yağmur sonrası toprak kokusu...  
istememek zor.  
yalnızlık kafeste kuş olmak gibi.  
yarın olmayacaksa,  
bugőn de olmasın.  
yeşil bir vadi kadar cazibeli őlőm,  
bir bayram sabahı kadar neřeli.  
yařamaktan korkuyorum aslında,  
asıl acı veren o.  
mussalla tahtına oturan  
beyaz kaftanlı bir padişah olmak istiyorum,  
fatihalar arasında gőĉen bir yolcu...  
hořcakai...

Coşkun Kaya

## **İşçi Arı Diyorki...**

yeter artık kraliçem!  
ben topluyorum çiçekten çiçeğe dolaşp,  
sen meze yapıyorsun kendine  
akşam düzüşmelerinden önce bütün balları!

sen yiyorsun, ben yapıyorum!  
sen yiyorsun, ben yapıyorum!  
işçiyiz ya yalnız vızıltımızı duyuyorsun;  
onuda kendi iniltilerinde boğuyorsun...

Coşkun Kaya

## Kendime İsyân!

yasaklı bir türkû gibi dilime seni doladım;  
kaç gece düşümde öyle perişan,  
yabancı yollarda seni aradım...  
sustum bir felaketi müjdeler gibi  
ya da sevinçli bir haberi saklamak için...  
yorgun bir martının kanatlarında  
sevdanı denizi seyre yolladım...  
mendiller aldım renk renk;  
seni uğurlarken en karanlık olanını kendim için salladım...  
kopardım güneşi gökyüzünden,  
çocukların ellerinden şekerlerini çaldım...  
ufacık bir yetimin oyuncağını kırdım.  
sonra kaçtım bütün yollardan;  
şişelere baka baka karardım...  
kaybettim kafamı yoksullukta,  
günahsız bir sübyanın ahını aldım...  
yetsin dedim, bitsin dedim  
kendi kendimi yedim bitirdim...  
vurmak istedim insanların yüzlerine utançlarını;  
en samimi dostumu satmak istedim gecenin ayazına...  
peşkeş çektim sigaramın namusunu  
bir sokak fahişesinin sivri topuklarına...  
ana babasına zulmeden bir yoldaş buldum kendime;  
kendim gibi...  
karanlığım artsın diye,  
bitsin diye bu korkular;  
insanlık ölsün diye...

Coşkun Kaya

## **Medet**

sefilim, çaresizim; tut elimden sultanım!  
bana bu dünya mezar, evim tabut sultanım!  
sana döndür yüzümü, bitsin gamım, efkarım!  
hayat sende son bulur, sende başlar sultanım! ..

Coşkun Kaya

## Mektup

kardelenim;  
çağlayan gönlümü döküyorum sana,  
halimi yazıyorum.  
biliyor musun ben ağlıyorum;  
inci tanesi yaşlar dökülüyor gözümden.  
ve ben cebimde bıçak taşıyorum.  
bıçağımla banklara kazıyorum ismimizi,  
yani banklarda bitiriyorum ayrılığı.  
artık çimlere de basmıyorum.  
buna sebep ne 'çimlere basmayın',  
ne de 'yeşili koruyalım' yazıları;  
tek sebep gözlerin,  
hani gözlerin yeşil ya...  
sensiz ben böyleyim işte;  
ayrılık şarkıları söylüyor ve özlüyorum.  
gömmemiyorum içime seni;  
zaten gömmekte istemiyorum.  
biliyor musun ben ağlıyorum;  
inci tanesi yaşlar dökülüyor gözümden  
hep telefonda kulağım;  
aramazsın biliyorum ama bekliyorum.  
'belki'lerle yaşıyorum;  
belki arar diyorum, belki döner,  
belki özlüyordur diyorum benim gibi,  
ve belki, belki seviyordur...  
biliyor musun ben ağlıyorum,  
inci tanesi yaşlar dökülüyor gözümden  
neyse...  
sana hala delicesine aşık ve aşınayım.  
kalbimin derinliklerinden meltem meltem selam gönderiyor;  
ve o pak alnından öpüyorum.

Coşkun Kaya

## **On iki**

sana son kez aşkımı haykırmak isterdim.  
ama yok...  
çünkü akrep yelkovanı on ikide yakalar;  
ve insafsız zaman on ikiyi çoktan geçti...

Coşkun Kaya

## Otogar

sen gittin...  
ardından sallanan ellerim kaldı boşlukta...  
hep seni bekledim  
gönüller arası bir otogarın  
gelmeyenler peronunda...

Coşkun Kaya

## Pazartesi Sendromu

bir pazartesi sabahı uyusam,  
uyanmak zorunda kalmasam, uyusam...  
kalkmasam sabahın yedisinde, gitmesem,  
beklesem tramvay istasyonunda;  
rüya görsem...

yaşasam, nefes alsam, görebilsem...  
insan görsem, özlesem...  
yorulsam; çalışmaktan olmasa yorgunluğum,  
gezip dolaşmaktan patlasa ayaklarım...

düşünsem, şiir yazsam gözlerine,  
acıksam, yumurta kırsam,  
gözlerim yansa soğan doğrarken...  
ağzım sulansa ekmeği bölerken...  
desem insanım, yaşıyorum, görüyorum  
ve ölsem....

Coşkun Kaya

## **Sen Bir Irmaktın**

sen bir ırmaktın,başı boşun,denizlere aşıktın  
bense bir sahraydım; sana muhtaçtım...  
sen denizlere akmalıydın,  
ben sensizdim ve kuraktım...

günler seni denizlere götürdü,  
bense içimde senin için çiçekler sakladım...  
sen okyanusta yitirirken saflığını  
ben sadece senin için kuraktım...

sen ırmaktın,denize akmalıydın.  
ben sahraydım;  
belki sırf bu yüzden sana muhtaçtım...  
haberim yoktu  
oysa içimde senin için rengarenk çiçekler saklamıştım...  
sen zamanla kuruyup gittin;  
ben sensiz hiç bir zaman çiçek açmadım! ! !

Coşkun Kaya

## **Seni Sevdim...**

seni tavşanların kulaklarında sevdim,  
gündüzleri güneşte, geceleri ayda sevdim seni;  
bulutlarda, yağmurda sen vardın;  
ve hep sen yağıyordun yağmur gibi...  
seni sevda şiirlerinde sevdim, şarkılarda...  
sadece türk olduğum için seni sevdim;  
ingiliz olsaydım 'i love you',  
alman olsaydım 'ich liebe dich'ti sevgim.

Coşkun Kaya

## **Şimdi Gideceksin**

şimdi gideceksin...  
alıp yanına bütün renklerini yeryüzünün  
gideceksin...  
söylenmesi yasaklı bir türküyse elveda  
söyleyip gideceksin...  
bana hasretin kalacak çokça  
bir de hayali gözlerinin...  
yalnızlığımı ise hiç sorma...  
şimdi gideceksin...  
takıp koluna bütün yıldızları  
gideceksin...  
bana gökler kalacak ışıksız  
bir de sensizliği gecelerin...  
şimdi gideceksin...

Coşkun Kaya

## Tekerrür

gönlümde sevdanın hazin sesiyle  
yeni bir şarkıya başlıyor kuşlar...  
mevsimler dönüyor,dünya duruyor  
kalbimde tanıdık kıpırdanışlar....

yeniden aldanış,yeniden sevda  
değişmiyor bahtım yakarışlarda...  
kabulsüz bir dua,yalan bir sevda  
yeniden büyüyor karanlığımda...

bu zehre müptela oldum olalı  
gülmeyi unuttum mısralarımda...  
kanayan yarama basılan tuzu  
taşıdım yıllardır omuzlarımda...

dön dolaş sonunda aynı uçurum,  
ilmekler hep aynı,hep aynı boğum,  
tanıdık bu ürgan,bu yağlı düğüm  
aşk bir tekerrürdür satırlarımda...

Coşkun Kaya

## Yoksul Ve Umutlu Bir Sevda Üzerine

yapayalnız bir dağın başında  
ya da bir dağın yalnızlığı çökmüşken  
buz tutmuş bakışlarıma  
avuçlarıma sığdırmaya çalışıyorum  
kanayan yüreğimi...  
başımda sevdanla karların üstünde yürüyorum  
iz tutmuyor adımlarım...  
hayalinle tutuşurken bu gökyüzü, bu yıldızlar  
yüreğimi bir kuşun kanatlarında sana yolluyorum..

sen benim belâmsın,  
dudakların ecelim...  
zehir olmalı yokluğun diyorum,  
yoksul olmalıyım  
yahut bir yoksulun yüreğindeki sevda...  
dağlar yığılmalı önüme;  
seni arzulasam da delice  
uzağında solmalıyım...

şimdi sen ne olur gitme  
ya da ne olur şimdi git...  
böyle yaşanmalı bu sevda  
böyle yoksul ve böyle umutlarıyla...

Coşkun Kaya